

DE VLUCHT UIT EGYPTE

Dit heeft dus niets te maken met het verhaal uit de bijbel, Mozes en de zijnen hebben er veertig jaar over gedaan, wij maar enkele uurtjes. We staan klaar met pak en zak want tijd om deze laatste dag nog iets te bezoeken hebben we niet meer. Aan de ontbijttafel ziet Marijntje er niet al te best uit. Den Toet heeft zich in haar darmen genesteld met het gekende gevolg. We hebben zowat allemaal bezoek gehad, behalve Patrick, den Toet zal gedacht hebben, iemand met een zwarte gordel zal ik maar gerust laten, ik kan niets anders verzinnen. Er wordt nog wat nagepraat. De bronzen medaille op de O.S. krijgt ineens een veel grotere waarde dan we dachten, de sfeer na de overwinning missen we, maar we blijven niet bij de pakken zitten en richten ons op de toekomst. Volgend jaar Helsinki (E.K.) mag geen probleem zijn, daar geraken we wel met onze groep. Rio de Janeiro is nog ver, maar waarom ook niet, het moet te doen zijn, zo denken ik en Jos er toch over.

De bus is er en we slalommen al toeterend door het drukke verkeer richting luchthaven. Mohamed kan ons niet missen, hij heeft nog wat in zijn wagen gevonden en zal ons opwachten om dit alsnog te bezorgen. Ik maak van de gelegenheid gebruik om hem te danken voor de deskundige uitleg die we van hem gekregen hebben. Als wederdienst maak ik wat reclame voor zijn boek, inderdaad, Egypte van verleden tot heden, is een 'must' voor iedereen die van plan is Egypte te bezoeken. Het leest zeer vlot, er staan prachtige foto's in en wetenswaardigheden die je niet vlug in een andere boeken zal vinden. Interesse? Je kunt altijd e-mailen naar mohamedata@menanet.net of de web site www.egyptegids.com bezoeken. Hartelijk dank voor alles en tot op de boekenbeurs misschien. Laat maar iets weten.

Aanschuiven! De nodige papierwinkel invullen en daarna nog wat rondneuzen in de taxfree shops. Ha, nog bekend volk. We begroeten de ouders van Cathérine Jacques, zij heeft de Belgische eer gered met een bronzen medaille, proficiat. Een uurtje later dan voorzien zijn we weg. Het vliegtuig zit goed vol, de jongste passagier is slechts één maand schat ik, de oudste weet ik niet (ik zal in het vervolg zijn paspoort vragen). Er zijn ook veel Egyptenaren, ik zou niet weten wat die allemaal in België komen doen. Het is een over en weer geloop van vrouwen gekleed in bourka's, er zit zelfs iemand die ruzie had met de politie op de luchthaven. We zijn er dan ook niet al te gerust in, komt er nog bij dat men vraagt of er een dokter aan boord is, de passagier voor mij is onwel geworden, vogelgriep zal het wel niet zijn zeker, daar is het nog te vroeg voor, den Toet misschien? Oei, ik hoop dat onze Mohamed de piloot niet aan het gidsen is, met zo'n familienaam (nu weet ik het weer WTC-toren) zou het wel eens kunnen, om wat vlugger in Antwerpen te zijn, dat we in de Boerentoren terecht komen in plaats van in Zaventem. Maar neen, we zijn bijna in België, dit merken we aan de wolken, we zullen ons moeten aanpassen. Het is gelukt, we zijn er. Het is wel lang wachten op onze valiezen. Ondertussen zijn we Jos kwijt. Inderdaad, den Toet is meegevlogen tot hier om zijn werk af te maken. Alf en Danny staan ons op te wachten en brengen ons veilig weer thuis.

Tijd om afscheid te nemen. We zijn een hechte groep geworden. Zoals je kon lezen staat judo op de eerste plaats doch we maken steeds gebruik van de gelegenheid om wat te bezichtigen. We ontmoeten mensen zoals Lieven en Claire (Athene) en nu Mohamed. We houden zelfs

nog steeds contact met hen via mail. Onze nieuwkomers voelden zich thuis in onze groep. Spijtig dat Miel en Ria (Athene) niet mee konden, we hebben ze gemist, maar ik ben er zeker van dat ze er de volgende maal terug bij zullen zijn. Zo, ik ga nu stoppen voor ik u begin te vervelen. Spijtig genoeg geen verslag over de ontvangst te Zaventem of de huldinging te Edegem zoals vorig jaar, maar de 24ste september is er ook nog iets te doen geloof ik, de meeste onder ons zullen daar ook wel aanwezig zijn. Ik ga ermee stoppen. Tot de volgende maal.

Guy.

P.S.: Zonder dat mijn reisgenoten van iets weten, heb ik een flesje Nijlwater meegebracht. Zoals je ondertussen wel gelezen hebt, zitten daar vervelende beestjes in. In 2007 zullen deze wel volwassen genoeg zijn om hun eigen weg te zoeken. Ik zal ze daar persoonlijk bij helpen door een zekere Telma een glaasje water aan te bieden op het W.K. Als ze dan wil paraderen op de tatami, zal ze de eerste judoka zijn die geen witte noch blauwe judogi (judopak) draagt, doch een.....bruine. Dat zal dan de vloek van Guyke zijn.